కథా కౌముది

సోక్రటీస్ భార్య

డి. పద్మజ

ఉత్తేజంగా వినపడుతున్న వాద్యఘోషకి అనుగుణంగా నృత్యం చేస్తోంది హెలీనా. చిరుచెమట ముత్యాల్లా ఆమె నుదుటిమీద ఒక అలంకరణగా కనిపిస్తోంది. వసంత ఋతువుకి ఆహ్వానం పలుకుతూ నిర్వహిస్తున్న ఆ వసంతోత్సవాలకి తన స్నేహితురాళ్ళతో హాజరైన హెలీనా వారందరిలో ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తోంది. యువకుల దృష్టి ఆమె మీద ఓ నిమిషం పాటు వారికి తెలియకుండానే నిలిచిపోతోంది.

జతి మారింది. దీప ప్రమిదలతో నృత్యానికి సిద్ధమైంది హెలీనా. తనకి జోడీ ఎవరా అని చూస్తే, తన వంకే ఆరాధనగా చూస్తున్న నికొలస్ కనిపించాడు. ఒక్క క్షణం ఆమె ఒళ్ళు ఝల్లుమంది. దీపం చేజారబోయి నిగ్రహించుకుంది.

నికొలస్ తనమీద ప్రత్యేక అభిమానాన్ని చూపిస్తాడు అని ఈ మధ్య హెలీనాకి అర్థమవుతోంది. అతని కళ్ళల్లో స్నేహభావానికి మారుగా ఆరాధన కనిపిస్తోంది. ఆమెకి అది ఆనందాన్నిస్తోంది కూడా. గ్రీస్ సామ్రాజ్యంలోని ఆ పల్లెటూరిలో నికొలస్ ఓ చిన్న పాటి కథానాయకుడు. ప్రతీ ఆడపిల్లా అతని మీద మనసు పారేసుకుంటుంది. అతనితో మాట్లాడాలని చొరవ తీసుకుంటుంది. కానీ స్వతహా నెమ్మదస్తురాలు, తండ్రి చాటు బిడ్డ అయిన హెలీనా మాత్రం అతనికి దూరంగా మసలుకుంటుంది. ఆమెకీ అతనంటే ఇష్టమే.

దీపనృత్యం కూడా పూర్తయింది. పొద్దుపోవడంతో అమ్మాయిలందరూ జట్టుగా కలిసి ఇళ్ళకి వెళ్తున్నారు. నెమ్మదిగా హెలీనా పక్కకి చేరాడు నికొలస్.

"ఈ వసంతోత్సవంలో నువ్వు వనరాణిలాగా ఉన్నావు తెలుసా?" ఆమె చేతిలో గుసగుసగా చెప్పాడు.

పదహారేళ్ళ హెలీనా ఆ మాటలకి పరవశించిపోయింది. ఆమె శరీరం లతలా ఒణికింది. ఆమె చెయ్యిపట్టుకుని ఆపాడు నికొలస్. అమ్మాయిలందరూ గోలగా మాట్లాడుకుంటూ ముందుకి వెళ్ళిపోయారు. ఆ పున్నమిరాత్రి వారిద్దరూ ఆ బాట మీద మిగిలిపోయారు. ఆరడుగుల నికొలస్ నెమ్మదిగా వంగి, ఆమె చుబుకం పట్టుకుని పైకెత్తి చిగురుటాకులా కంపించే ఆమె పెదవులని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. వారిద్దరికీ అది తొలిముద్దు. ఆ పారవశ్యంలో కొద్దిసేపు అలాగే ఉండిపోయారు. నికొలస్ నెమ్మదిగా, అయిష్టంగా ఆమె పెదవులని వదిలి మృదువుగా చెప్పాడు.

"ఇంటికి వెళ్ళు. రేపు సాయంత్రం నేను, మీ ఇంటికి వచ్చి మీ నాన్నతో మాట్లాడతాను"

హెలీనా ఒక్క పరుగుతో తన మిత్రులని కలుసుకుంది. ఆ రాత్రి ఆమెకి ఎన్నో కలలు. అన్ని కలల్లోనూ నికొలస్, తనే. మూడో వ్యక్తికి చోటులేదు.

●●●

మర్నాడు హెలీనా స్నేహితురాళ్ళతో కలిసి గ్రామ సమీపంలోని అడవికి వెళ్ళింది. అడవి పూలని దండలా గుచ్చి మెడలో వేసుకుని, ఏటినీటిలో ప్రతిబింబం చూసుకుంటూ అనుకుంది 'అవును వనరాణిలాగానే ఉన్నాను.'

ఇంటికి వచ్చిన హెలీనా ఇంట్లో అందరూ ఆనందంగా ఉండటం గమనించింది. నికొలస్ తండ్రిని కలిసి ఉంటాడని ఊహించింది.

"అక్కడ ఏథెన్స్ నగరం చాలా అందమైనదిట. నువ్వెంత అదృష్టవంతురాలివి. ఈ పల్లెటూరిలో పుట్టి పెరిగినా నగరంలో ఉండబోతున్నావు." చెల్లెలు ఉత్సాహంగా చెప్పింది.

"ఏథెన్సా?" అర్థంకాక అడిగింది హెలీనా.

"అవును. ఏథెన్స్‌లోని గొప్ప విద్యావంతుడు సోక్రటీస్ నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని కబురు చేసాడు. నేను ఇంకా నమ్మలేకపోతున్నాను" తల్లి సంతోషంగా చెప్పింది.

"ఏమిటీ?" కీచుగా అరిచింది హెలీనా.

"చూడు హెలీనా! సోక్రటీస్ గారికి గొప్ప విద్వాంసుడుగా ఎంతో మంచి పేరుంది. అది మన రాజుగారి దృష్టికి వెళ్ళిందా ఇక ఆయన ఆస్థాన విద్వాంసుడవుతాడు. నువ్వు రాణీగారి ముఖ్య స్నేహితురాలవుతావు. నువ్వు పుట్టినప్పుడే నాకు తెలుసు గొప్పదానివవుతావని. సోక్రటీస్ భార్యగా నీ పేరు చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయిందమ్మా" తండ్రి ఆమె భుజం మీద ఆప్యాయంగా తడుతూ చెప్పాడు.

ఆ తర్వాత సంఘటనలన్నీ చకచకా జరిగిపోయాయి. హెలీనా ఇక బయటకి వెళ్ళలేదు. వెళ్ళొద్దని ఆంక్షలు లేకపోయినా నికొలస్ ముఖం చూసే ధైర్యం ఆమెకి లేదు.

పెళ్ళిలో వరుడ్ని క్రీగంటితో చూసింది హెలీనా. పొట్టిగా లావుగా చిరుబొజ్జతో, కొద్దిగా బట్టతలతో ముదురుగా కనిపిస్తున్న అతన్ని చూసి హెలీనా మనసు మూగపోయింది. పెళ్ళి అనే ఉత్సవానికి పెద్దగా ప్రాధాన్యత లేదన్నట్లుగా అతను మాసిన గడ్డంతో, మురికి దుస్తులతో కొద్దిగా అసహనంగా ఉన్నాడు. పెళ్ళికూతురి అందచందాల మీద ఆసక్తి లేదన్నట్లుగా తన పక్కనే ఉన్న సహచరులతో ఏవో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు తప్ప ఆమెని పట్టించుకోలేదు.

పెళ్ళికి వచ్చిన అతిథుల్లో నికొలస్‌ని గుర్తించింది హెలీనా జబ్బుపడి లేచినట్లుగా, కృంగిపోయి నీరసంగా ఉన్న అతను హెలీనాతో ఏకాంతంగా కలిసి చెప్పాడు.

"నేను ఆలస్యం చేసాను హెలీనా. ఆ రోజు ఉదయమే మీ నాన్నని కలవాల్సింది. ఇలా ఎందుకైంది అని ఇన్నిరోజుల నుంచి ఎన్నిసార్లు అనుకున్నానో, నన్ను నేను తిట్టుకున్నానో నీకు తెలుసా?"

శుష్కహాసం చేసింది హెలీనా.

"పెళ్ళి కూతురుగా ఎంత బావున్నావు హెలీనా. ఈ సౌకుమార్యాన్ని, నీ అందమైన చిరునవ్వుని ఎప్పటికీ కోల్పోవద్దు. హెలీనాకి, మిగిలిన వారికి గలతేడా అదే నీలోని ఆ సున్నితత్వం చూసే నిన్ను ఇష్టపడ్డాను తెలుసా?" ఆమె చెక్కిలిని మృదువుగా నిమిరి వెళ్ళిపోయాడు నికొలస్.

●●●

పెళ్ళికూతుర్ని తన వెంట తీసుకువెళ్తానని చెప్పాడు సోక్రటీస్. "ఇప్పటికే నా శిష్యులకి మూడురోజుల పాఠాలు పోయాయి. మళ్ళీ మళ్ళీ ఈ ప్రయాణాలు నేను చేయలేను. అలాగే మా వెంట ఎవరూ రానవసరంలేదు. మళ్ళీ వాళ్ళని దింపడానికి ఎవరో ఒకర్ని పంపాలి నేను" నిష్కర్షగా చెప్పాడు.

పదహారేళ్ళ హెలీనా తన భర్తగా చెప్పబడ ఆ వ్యక్తి వెంట, తమ పల్లెకి సుదూరంగా ఉన్న ఏథెన్స్ నగరానికి బయలుదేరింది. ప్రయాణంలో కూడా అతను పెద్దగా ఏం మాట్లాడలేదు. మాట్లాడాలని ఆమె కోరుకోలేదు కూడా. మనసంతా నికొలస్ నిండి ఉండటంతో ఈ కొత్తవ్యక్తికి చోటు లేకుండా పోయింది. దాంతో అతను దగ్గరివాడులా కాక అపరిచితుడిగా అనిపించాడు.

ఏథెన్స్ నగరంలోని ఓ సన్నటి సందులో ఓ చిన్న కుటీరం ముందు ఆగింది వారు ప్రయాణిస్తున్న గుర్రబ్బండి. ఆ ఇంటి బయట అరుగుల నిండా చాలామంది కూర్చుని ఉన్నారు. సోక్రటీస్ చెంగున బండి దిగి ఆ అరుగు మీద కూర్చుని అందరితో ఆనందంగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. హెలీనా నెమ్మదిగా బండి దిగి తన పెట్టెని దింపుకుని తలవంచుకుని నిల్చుండిపోయింది. ఆమె ఉనికిని గుర్తించినవారెవరూ లేరక్కడ. ఆమెకి తెలిసిన గ్రీకు భాషలో, ఆమెకి అర్థంకాని ఏవేవో సంభాషణలు చెవులబడుతున్నాయి.

అటుగా వెళ్తున్న ఒక రైతు హెలీనాని, సోక్రటీస్‌ని చూసి జరిగింది అర్థం చేసుకున్నాడు.

"కొత్త పెళ్ళికూతుర్ని గుమ్మంలోనే ఉంచి ఏమిటిది గురువుగారూ? ముందు ఆమెని లోపలకి తీసుకెళ్ళండి" మందలించాడు.

అప్పుడే ఆమె గుర్తుకొచ్చినట్లుగా సోక్రటీస్ ఆమె వైపు చూసి, తన శిష్యుల్లో ఒకరి వంక చూసాడు. అతను అరుగు దిగి వచ్చి హెలీనా పెట్టెని అందుకుని లోపలికి నడిచాడు. హెలీనా కూడా ఆయన వెనకే నడిచింది. లోపల ఒక పెద్దగది. దుమ్ము, ధూళి, బూజులతో నిండివుంది. పెద్దగా సామానేమీ లేదు. ఒక కుక్కిమంచం. దానిమీద మాసిన బట్టల కుప్పలు ఒక మూల పొయ్యి. నాలుగైదు పాత్రలు ఉన్నాయి. పెట్టెని లోపల పెట్టిన శిష్యుడు బయటకి పరిగెత్తాడు.

పదిగంటల బండి ప్రయాణంతో అలిసిపోయిన హెలీనా ఆ మంచం మీద బట్టలని కింద పడేసి ఆకలితో అలాగే నిద్రపోయింది. ఒకరాత్రి వేళ తన పక్కన ఎవరో ఉన్నట్లుగా అనిపించి కళ్ళు తెరిచి చూసింది. పక్కనే సోక్రటీస్ పడుకుని ఉన్నాడు. ఇద్దరికీ ఇరుకుగా ఉన్న ఆ మంచం మీద ఆమెకి అతి సన్నిహితంగా పడుకున్న అతను చెప్పాడు.

"మనిషి జీవితంలో వివాహం కూడా ముఖ్యం. దాంపత్య జీవితం వల్లే జాతి నిలబడుతుంది అని నా విశ్వాసం. నీ వల్ల నాకు నీ అంత అందగాడు, నా అంతటి మేధావి అయిన కొడుకు కావాలి."

అడవిలో ఏటి ఒడ్డున పూల పరుపు మీద ప్రకృతి సాక్షిగా నికొలస్‌తో తన సమాగమం జరగాలని ఊహించుకున్న హెలీనా కలలకి విరుద్ధంగా ఆ గదిలోని కుక్కిమంచంలో సోక్రటీస్‌తో ఆమె శారీరకంగా అతనికి భార్య అయింది.

"చాలా ఇరుకుగా ఉంది. నువ్వు కింద పడుకుంటావా?" పావుగంట తర్వాత అడిగాడతను.

లేచి దుస్తులు సరిచేసుకుని కటిక నేలమీద పడుకున్న హెలీనాకి నిద్ర రాలేదు. దుఃఖం కూడా ఘనీభవించింది. కానీ ఆమెకి ఆశ్చర్యం కలిగిన విషయం ఏమిటంటే, అతను తన ఆకలిని తీర్చుకున్నాడు కానీ భార్య ఆకలిని పట్టించుకోలేదు. తమ ఊరిలో తిన్న భోజనం. లేపి అన్నం పెట్టాలన్న ఆలోచన లేని వ్యక్తి తాత్త్వక విచారం చేసే గొప్ప తత్త్వవేత్త!

●●●

మర్నాడు ఉదయమే నిద్రలేచిన హెలీనా పరిస్థితులతో రాజీపడక తప్పదు అని రాత్రే నిర్ణయించుకోవడం వల్ల చకచకా ఇల్లంతా సర్దేసింది. వంట సామాను ఉన్నాయి పదార్థాలేమీ లేవు.

నిన్న తన పెట్టె పట్టుకుని లోపలికి వచ్చిన శిష్యుడు లోపలికి వచ్చి అడిగాడు.

"గురువుగారింకా లేవలేదా? ఏమైనా కావాలా అమ్మా? మా అమ్మ కనుక్కొరమ్మంది"

దాదాపు తన ఈడే ఉన్న అతను తనని 'అమ్మ' అనడం కొంచెం ఎబ్బెట్టుగా అనిపించింది హెలీనాకి.

"వంట చేయడానికి సంబారాలేమీ లేవు.." అర్థోక్తిగా ఆగింది.

"మీ గురువుగారు లేచాక దుకాణానికి వెళ్ళి తెస్తారులే."

"అయ్యో! ఆయనకి ఇలాంటి లౌకిక విషయాల చెపితే కోపం అమ్మా. నేను తెస్తాను." వాడు పరుగున వెళ్ళిపోయాడు.

పావుగంట తర్వాత నిద్రలేచిన సోక్రటీస్‌తో చెప్పింది.

"మీ శిష్యుడు సంబరాలు తేవడానికి వెళ్ళాడు. మీరు ఈలోగా స్నానం చేయండి"

"ఆడవారు అధికంగా మాట్లాడితే నాకు ఇష్టం ఉండదు" సగంలోనే ఆమెని ఆపుతూ చెప్పి స్నానాలగదిలోకి వెళ్ళిపోయాడతను.

●●●

సోక్రటీస్‌తో హెలీనా జీవన ప్రయాణం మొదలైంది. పల్లెటూరిలో ఏ చీకూ చింతా లేకుండా లేగదూడలా హాయిగా గడిపిన హెలీనాకి ఇక్కడ తెల్లవారిందంటే భయం. ఏ పూటా కడుపునిండా తినడానికి సరిపోని ఆహారమే. గురుకులం నడుపుతున్న సోక్రటీస్ శిష్యులలో చాలామంది పేదవారే. అతని అరాచకవాదం ధనికులకి నచ్చక వారి పిల్లలని ఇక్కడికి పంపరు. దాంతో గురుదక్షిణగా అతి తక్కువ మొత్తం దొరుకుతుందాయనకి. కానీ సోక్రటీస్ ఈ ధనం, ఎక్కువ, తక్కువల గురించి ఏనాడూ ఆలోచించడు. ఆర్థిక అసమానతలమీద, విలువల మీద ఆయన కేవలం తత్త్వ విచారాన్ని మాత్రమే చేయగలడు.

హెలీనా ఈ ఆర్థిక ఇబ్బందులతో తలమునకలయ్యేది. ఆ రోజుకి కడుపు నిండితే అమ్మయ్య అనుకునేది. ఒక్కోసారి ఇద్దరికి చేసిన ఆహారాన్ని సోక్రటీస్ తన శిష్యులతో సహా వచ్చి వారికీ పెట్టమనేవాడు. ఆమె నిస్సహాయతని అర్థం చేసుకున్న శిష్యులే ఆకలి కావడంలేదని ఇంటి దగ్గర తినొచ్చామని అబద్ధాలు చెప్పి తప్పించుకునేవారు. ఇంట్లో ఉందా లేదా, రోజూ భోజనం ఎక్కడినుంచి వస్తోంది అన్న స్పృహ లేకుండా సోక్రటీస్ ప్రవర్తించేవాడు. ఆయన 'తన చేతులతో ధనాన్ని ముట్టను' అని చెప్పేవాడు.

రోజులు గడిచే కొద్దీ హెలీనాలో సున్నితత్వం మాయమై, ఆ స్థానంలో కరుకుదనం ప్రవేశించింది. పెళ్ళినాటి బట్టలు చివికి, వదులుగా వేళ్ళాడుతున్నాయి. ఎముకల పోగులా మారిన హెలీనా ఏనాడూ కంటినిండా సుఖనిద్ర పోలేదు. 'అక్కా ఏథెన్స్ నగరం అద్భుతంగా ఉంటుందిట. నువ్వు ఎంత అదృష్టవంతురాలివి రా అన్న చెల్లెలి మాటలు గుర్తొచ్చినప్పుడు మాత్రం పాలిపోయిన ఆమె పెదవులమీద ఓ శుష్క హాసం కనిపిస్తుంది. గూడుబండి ఇంటి ముందుకి వచ్చేదాకా తనకి ఇల్లు వచ్చిందనే తెలీదు. నగర ప్రవేశం గురించి కానీ విశేషాలని కానీ తన భర్త చెప్పలేదు. వచ్చినప్పటినుంచి గుమ్మం దాటి బయటకి పోలేదు. స్వేచ్ఛా విహంగంలాగా స్నేహితురాళ్ళతో విహరించే హెలీనాకి ఇంటి పట్టున పంజరంలో పక్షిలాగా ఉండటం దుర్భరంగా ఉంది. దానికి తోడు అనురాగంగా మాట్లాడేవారు కాని, బాధలని పంచుకునే వారు కానీ లేని ఏకాకి జీవితమైపోయింది. ప్రయోజనం లేని ప్రేమ మాటలకి సోక్రటీస్ వ్యతిరేకి.

ఇప్పుడామెకి తన పల్లె జీవితం కలలోలా అస్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. కలలు రావడం లేదు. అసలు కలలు కనేంత మనసూ లేదు. ఊహలు లేవు. ఏపూట కాపూట కడుపు నింపుకోడానికి పడే తాపత్రయంలో అన్నీ అడుగంటిపోయాయి. శిష్యులని గురుదక్షిణ కోసం వేధిస్తుంది. వాళ్ళు ఉచితంగా అప్పుడప్పుడూ వెచ్చిచ్చే పాలు, పళ్ళులాంటి వాటికి ఆశపడుతుంది. దాన్ని సోక్రటీస్ గుర్తించాలని ఆశిస్తుంది. కానీ ఆయన ఇవేమీ పట్టని వేదాంతి. వేళ తప్పిన భోజనం, మెదడు వేడెక్కినప్పుడు సాంత్వనగా శృంగారం తప్ప ఆయనకేమీ పట్టవు.

ప్రేమరాహిత్యంతో అలమటించి పోతుంది హెలీనా. తనకి ఓ బిడ్డపుడితే బావుండు వాడి ఆటపాటలతో గడిపేయ్యచ్చు అని ఆశపడసాగింది.

●●●

మూడేళ్ళు గడిచాయి. హెలినా మరింత శుష్కించిపోయింది. గయ్యాళిగా మారింది. పక్కవారికి కూడా వినపడనంత నెమ్మదిగా మాట్లాడే హెలీనా ఇప్పుడు పెద్దగా తప్పించి మంద్ర స్వరంతో మాట్లాడటం లేదు. కడిగిన ముత్యంలా ఉండే ఆమె అద్దంలో చూసుకుని ఎన్నో రోజులైంది. స్త్రీత్వం అనేదే లేని ఎండు కొమ్మలా ఉంది హెలీనా.

ఆ రోజు హెలీనా వేళ్ళతో లెక్కలు పెట్టుకుని కడుపు చూసుకుని చాలా కాలం తర్వాత ఆనందించింది. తనకో పిల్లవాడు పుడితే ఎంత బావుంటుందో అని ఊహల్లో తేలిపోయింది. ఆ రాత్రి సోక్రటీస్‌కి ఆ విషయం చెప్పింది. ఆయన పెద్దగా స్పందించలేదు.

"అది చాలా సహజమైన పరిణామం. ఎలా జరగాలని ఉంటే అలాగే జరుగుతుంది" నిర్లిప్తంగా చెప్పాడు.

అలవాటైన ఆ ధోరణిని ఆమె తల్లి కాబోతున్నాననే ఆనందంతో క్షమించేసింది.

●●●

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం భోజనానికి వచ్చిన భర్తతో చెప్పింది. "మనకో బిడ్డపుట్టబోతున్నాడు. ఈ దరిద్రంలో వాడిని ఎలా పెంచగలం? మీరు కొంత తెలివి తెచ్చుకుని శిష్యుల నుంచి సంభావనలు ఖచ్చితంగా స్వీకరించండి."

పొలమారేంత పెద్దగా నవ్వాడు సోక్రటీస్.

"గ్రీకు దేశంలోని మేధావులందరిలోనూ, అధికమేధావిగా చెప్పుకునే నన్ను తెలివి తెచ్చుకోమంటున్నావా?"

"మరి? పుట్టే బిడ్డని ఎలా సాకుదామనుకుంటున్నారు?" ఉక్రోషంగా అడిగింది.

"ఇంతకాలం మనం ఎలా బ్రతికామో అలాగే, ఆ ఏర్పాటు చేసే దేవుడు వాడిని భూమి మీదకి పంపుతాడు" లేచి వెళ్ళిపోయాడాయన.

●●●

అదే రోజు నికొలస్ ఏథెన్స్ వచ్చాడు. అతనికి ఎప్పుడెప్పుడు హెలీనాని చూస్తానా అని ఆత్రంగా ఉంది. హెలీనా ఎలా ఉండి ఉంటుంది? కొంచెం ఒళ్ళు చేసి మామిడి పండులా మిసమిసలాడుతూండి ఉండొచ్చు. ఇరవై ఏళ్ళ ప్రాయంలో ఆమె అందాలన్నీ పూర్తి రూపం సంతరించుకుని ఉండొచ్చు. ఇన్నేళ్ళకి కుదిరింది రాజధానికి రావడం. నికొలస్‌కి గురుకులాల గురించి, ఆ గురువులు సంపాదించే ధనం గురించి అవగాహన ఉంది. అందులోనూ సోక్రటీస్ లాంటి గురువు ఎంత డబ్బు సంపాదిస్తాడో కూడా అతనికి తెలుసు. హెలీనా అదృష్టవంతురాలు అనుకున్నాడు.

నగర వీధుల్లోని వారిని సోక్రటీస్ ఇంటి గురించి అడిగాడు. వారు చెప్పిన దారిలో అతను ఆ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. ఇంటి అరుగుల మీద అనేక మంది కూర్చుని ఉన్నారు. మధ్యలో సోక్రటీస్ చమత్కారంగా మాట్లాడుతున్నాడు. నికొలస్‌ని ఎవరూ పట్టించుకోలేదు.

●●●

నీళ్ళు మోసుకొస్తున్న హెలీనా కాలు జారి అమ్మో అనే కేకతో కింద పడింది. కడుపులో విపరీతమైన నొప్పి. విలవిలలాడిపోయింది. లేవలేక పెద్దగా అరిచింది.

"ఓసారి ఇటొస్తారా?"

కర్ణకఠోరమైన ఆ కంఠస్వరానికి అరుగుమీదున్న వాళ్ళు మాట్లాడటం ఆపేసారు. నికొలస్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"కంగారు పడకండి. నా భార్యకి ఆశాభూతం పట్టుకుంది. డబ్బులు సంపాదించమని ఒకటే వేధిస్తోంది" సోక్రటీస్ చెప్పాడు.

నమ్మలేకపోయాడు నికొలస్. తమ పల్లెలోనివారికి ధనం అవసరంరాదు. అలాంటిది హెలీనా ఇలా మారిందా?

ఇంతలో ఓ విద్యార్థి వచ్చి సోక్రటీస్ ముందు వినయంగా నిలబడి అడిగాడు.

"గురువుగారూ నా తల్లితండ్రులు నాకు పెళ్ళి చేయాలని తొందరపడుతున్నారు. మీ సలహా ఏమిటి?"

"చేసుకో. ఆమె అనుకూలవతి అయితే సుఖపడతావు. గయ్యాళి అయితే నాలా వేదాంతివి అవుతావు." హాస్యంగా చెప్పాడు సోక్రటీస్.

అంతా పెద్దగా నవ్వారు.

కిందపడి లేవడానికి ప్రయత్నిస్తున్న హెలీనాకి ఆ నవ్వులు పుండుమీద కారం రాసినట్లుగా వినిపించాయి. తనకి గర్భస్రావం అయిందని గ్రహించిన ఆమె బాధతో, నొప్పితో పిచ్చిదైపోయింది. ఆవేశంగా లేచి బిందెని తీసుకుని బయటకి వచ్చి ఆ బిందెడు నీళ్ళు ఆయనమీద కుమ్మరించి పెద్దగా అరిచింది.

"రమ్మన్నానా? ఎందుకు పిలిచానో తెలుసుకోరా?"... అరుస్తూ తలెత్తి చూసిన హెలీనాకి తెల్లబోతూ తనవంకే చూస్తున్న నికొలస్ కనిపించాడు.

గడ్డిలాగా ఎండిపోయిన తైల సంస్కారం లేని జుట్టు, మురికిగా వదులుగా వేలాడుతున్న దుస్తులు, వాటి మీద రక్తపు మరకలు, అసహజంగా ముడతలు బడిన శరీరం, బుగ్గలు లోతుకుపోయి అందవిహీనంగా కనిపిస్తున్న ముఖం. మొరటుగా, కరుకుగా పెద్దగా అరుస్తున్న కంఠం..

నికొలస్‌ని చూసిన హెలీనా ఆ బిందెని అక్కడే పారేసి, రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుని కెవ్వున అరుస్తూ లోపలికి పరిగెత్తింది.

●●●

ఆ తర్వాత హెలీనా భౌతికంగా ఏమైందో తెలీదు కానీ మానసికంగా ఆ క్షణంలోనే మరణించింది. తన తండ్రి కోరిక ప్రకారం సోక్రటీస్ భార్యగా చిరస్థాయిగా నిల్చిపోయింది - కాకపోతే గయ్యాళిగా.

●●●

ప్రతి విజయవంతమైన పురుషుడి వెనక ఓ స్త్రీ ఉన్నట్లే, ప్రతీ గయ్యాళి భార్య వెనక ఓ అరసికుడైన భర్త ఉంటాడు అనే అభిప్రాయంలో రాసానిది. కాలమాన పరిస్థితులు, చరిత్ర అంతా కల్పితమే. సోక్రటీస్, ఆయన భార్య మాత్రమే నిజం. - రచయిత్రి

●●●

Click here to share your comments on this story